

ΤΗ Κ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρρος, Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Προεορτία Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τρία.

Ἦχος α' Ἀνατολίου

Προεορτάσωμεν λαοί, Χριστοῦ τὰ Γενέθλια, καὶ ἐπάραντες τὸν νοῦν, ἐπὶ τὴν Βηθλεεμ ἀναθῶμεν τὴν διανοία, καὶ κατίδωμεν τὴν Παρθένον, τοῖς ψυχικοῖς λογισμοῖς, ἐπειγομένην τίκτειν ἐν Σπηλαίῳ, τὸν τῶν ὄλων Κύριον καὶ Θεὸν ἡμῶν, οὗ Ἰωσήφ κατιδῶν τῶν θαυμάτων τὸ μέγεθος, ἐδόκει ἄνθρωπον θεωρεῖν, ὡς βρέφος σπαργανούμενον, ὑπενόει δὲ ἐκ τῶν πραγμάτων, Θεὸν εἶναι ἀληθινόν, τὸν παρέχοντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός, τοῦ αὐτοῦ

Προεορτάσωμεν λαοί, Χριστοῦ τὰ Γενέθλια, καὶ ἐπάραντες τὸν νοῦν, ἐπὶ τὴν Βηθλεεμ ἀναθῶμεν τὴν διανοία, καὶ κατίδωμεν τὸ ἐν Σπηλαίῳ μέγα μυστήριον, ἥνοικται γὰρ ἡ Ἐδέμ, ἐκ Παρθένου ἀγνῆς Θεοῦ προερχομένου, ὑπάρχοντος τελείου τοῦ αὐτοῦ, ἐν θεότητι καὶ ἀνθρωπότητι, διὸ κράζωμεν, Ἅγιος ὁ Θεός, ὁ Πατήρ ὁ Ἄναρχος, Ἅγιος Ἰσχυρός, ὁ Υἱὸς ὁ σαρκωθείς, Ἅγιος Ἀθάνατος, τὸ παράκλητον Πνεῦμα, Τριάς Ἁγία δόξα σοί.

Ὁ αὐτός, τοῦ αὐτοῦ

Ἄκουε οὐρανέ, καὶ ἐνωτίζου ἡ γῆ, ἰδοὺ γὰρ ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός, πρόεισι τεχθῆναι, ἐκ κόρης ἀπειράνδρου, εὐδοκία τοῦ φύσαντος αὐτὸν ἀπαθῶς, καὶ συνεργεῖα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, Βηθλεεμ εὐτρεπίζου, ἀνοίγε πύλην ἡ Ἐδέμ, ὅτι ὁ ὢν, γίνεται ὁ οὐκ ἦν, καὶ ὁ πλαστουργὸς πάσης κτίσεως διαπλάττεται, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἁγίου

Ἦχος δ' Ὁ ἐξ ὑψίστου

Ὁ Θεοφόρος καλούμενος ἀξίως, ὅτε ὁ Δεσπότης σε, μάκαρ, Ἰγνάτιε, ὡς συμπαθῆς ἠγκαλίσατο, φιλοσοφίας, τῆς ἀνωτάτω φαίνων τὰ δόγματα, τότε τὴν πολύφωτον αἴγλην εἰσδέδεξαι, καθάπερ σπόγγος τὰ νάματα ἐκ τῆς ἀβύσσου, τῶν φωτισμάτων ἀνιμησάμενος, ὅθεν κατ' ἶχνος ἠκολούθησας, τῷ καλοῦντι Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ τετρωμένος ἀγάπῃ τὴ τελεία, ὅτε ὁ πρηστήριος, ἔρωσ ἀνέφλεγε, σοῦ τὴν ψυχὴν ἱερώτατε, πρὸς τὸν Δεσπότην, σὲ κατεπείγων Πάτερ πορεύεσθαι, τότε τὸν αἰοίδιμον λόγον ἐβόησας, Σῆτος ὑπάρχω τοῦ Κτίσαντος, καὶ δι' ὀδόντων, δεῖ μὲ θηρίων πάντως ἀλήθεσθαι, ἵνα τῷ Λόγῳ καθαρώτατος, ἄρτος φανῶ τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Συνεσταυρώθης Χριστῷ Ἱεροφάντορ, ὅτε τὸν θεόπνευστον λόγον ἀνέκραξας, Ὁ ἐμὸς ἔρωσ ἐσταύρωται, καὶ κοινωνῆσαι, τούτῳ τοῦ πάθους λίαν ἐπείγομαι, ἐωτεῦθεν Ἰγνάτιε, καθάπερ ἥλιος, ἀνατολῆς ἐξορμώμενος, ἐπὶ τὴν δύσιν, καταφωτίζων μάκαρ διέδραμες, καὶ βασιλείας διαδήματι, ἐκοσμήθης Χριστῷ προσαγόμενος, ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Ἦχος πλ. δ' Ἀνατολίου

Θεοφόρε Ἰγνάτιε, τὸν σὸν ἔρωτα Χριστὸν ἐνστερνισάμενος, μισθὸν ἐκομίσω, τῆς Ἱεουργίας τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ, τὸ τελειωθῆναι δι' αἵματος, διὸ σῆτος γενόμενος τοῦ ἀθανάτου γεωργοῦ, δι' ὀδόντων θηρίων ἠλέσθης, καὶ ἄρτος ἠδύς αὐτῷ ἀνεδείχθης, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, Ἀθλητὰ μακάριε.

Καὶ νῦν... Προεόρτιον ὁ αὐτός

Ἐπόδεξαι Βηθλεεμ, τὴν τοῦ Θεοῦ Μητρόπολιν, Φῶς γὰρ τὸ ἄδυτον ἐπὶ σὲ γεννηθῆσαι ἤκει, Ἄγγελοι θαυμάσατε ἐν οὐρανῷ ἄνθρωποι δοξάσατε ἐπὶ τῆς γῆς, Μάγοι ἐκ Περσίδος, τὸ τρισόκλειον δῶρον προσκομίσατε, Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, τὸν τρισάγιον ὕμνον μελωδήσατε, Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Παντουργέτην.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα Προεόρτια.

Ἦχος β' Κυπριανοῦ

Βηθλεὲμ γῆ, Ἰούδα, τὸ κατὰ σάρκα πολίτευμα, φαιδρῶς εὐτρέπισον τὸ θεῖον Σπήλαιον, ἐν ᾧ Θεὸς σαρκὶ τίκτεται, ἐξ ἀπειράνδρου Ἁγίας Παρθένου, εἰς τὸ σῶσαι τὸ γένος ἡμῶν.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ θαιμὰν ἤξει καὶ ὁ ἅγιος ἐξ ὄρους κατασκίου δασέος.

Ἀνδρέου Πυροῦ, ὁ αὐτὸς

Δεῦτε ἅπαντες, Χριστοῦ τὰ Γενέθλια, πιστῶς προεορτάσωμεν, καὶ νοητῶς τὸν ὕμνον, ὡς ἀστέρα προβαλλόμενοι, μαγικὰς δοξολογίας, μετὰ Ποιμένων βοήσωμεν, Ἦλθεν ἡ σωτηρία τῶν βροτῶν, ἐκ παρθενικῆς νηδύος, πιστοὺς ἀνακαλέσασθαι.

Στίχ. Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην κατενόησα τὰ ἔργα σου.

Κυπριανοῦ Αὐτόμελον

Οἶκος τοῦ Ἐφραθά, ἡ Πόλις ἡ ἅγια, τῶν Προφητῶν ἡ δόξα, εὐτρέπισον τὸν οἶκον, ἐν ᾧ τὸ θεῖον τίκτεται.

Δόξα... τοῦ Ἁγίου Ἦχος α'

Τοῦ Στουδίτου

Ὡ τῆς στερρᾶς καὶ ἀδαμαντίνου σου ψυχῆς, ἀξιομακάριστε Ἰγνάτιε! σὺ γὰρ πρὸς τὸν ὄντως σὸν ἔραστήν, ἀνένδοτον ἔχων τὴν ἔφεςιν, ἔλεγες, Οὐκ ἔστιν ἐν ἐμοὶ πῦρ φιλόυλον, ὕδωρ δὲ μᾶλλον ζῶν, καὶ λαλοῦν ἐν ἐμοί, ἐνδοθέν μοι λέγον, Δεῦρο πρὸς τὸν Πατέρα, ὅθεν θεῖω Πνεύματι πυρπολούμενος, θήρας ἠρέθισας κόσμου σε θᾶπτον χωρίσαι, καὶ πρὸς τὸν ποθούμενον παραπέμψαι Χριστόν, ὃν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Ἦχος β' Κυπριανοῦ

Ἴδου καιρὸς ἤγγικε τῆς σωτηρίας ἡμῶν, εὐτρεπίζου Σπήλαιον, ἡ Παρθένος ἐγγίζει τοῦ τεκεῖν, Βηθλεὲμ γῆ Ἰούδα, τέρπου καὶ ἀγάλλου, ὅτι ἐκ σοῦ ἀνατέταλκεν ὁ Κύριος ἡμῶν, Ἀκούσατε ὄρη καὶ βουνοί, καὶ τὰ περὶ χώρα τῆς Ἰουδαίας, ὅτι ἔρχεται Χριστός, ἵνα σώσῃ ὃν ἔπλασεν ἄνθρωπον, ὡς φιλόανθρωπος.

Ἀπολυτίκιον, Προεόρτιον

Ἦχος δ' Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Ἐτοιμάζου Βηθλεὲμ, ἠνοικταὶ πάσιν ἡ Ἐδέμ, Εὐτρεπίζου Ἐφραθά, ὅτι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐν τῷ Σπηλαίῳ ἐξήνθησεν ἐκ τῆς Παρθένου, Παράδεισος καὶ γάρ, ἡ ἐκείνης γαστήρ, ἐδείχθη νοητός, ἐν ᾧ τὸ θεῖον φυτόν, ἐξ οὗ φαγόντες ζήσομεν, οὐχὶ δὲ ὡς ὁ Ἀδὰμ τεθνηξόμεθα, Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν, ἀναστήσων εἰκόνα.

Δόξα... Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτὸς

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος, τῶν Αποστόλων γενόμενος, τὴν πρᾶξιν εὗρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν, διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τὴ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Ἰγνάτιε, Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν... πάλιν τὸ Προεόρτιον

Ἦχος δ' Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Ἐτοιμάζου Βηθλεὲμ, ἠνοικταὶ πάσιν ἡ Ἐδέμ, Εὐτρεπίζου Ἐφραθά, ὅτι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐν τῷ Σπηλαίῳ ἐξήνθησεν ἐκ τῆς Παρθένου, Παράδεισος καὶ γάρ, ἡ ἐκείνης γαστήρ, ἐδείχθη νοητός, ἐν ᾧ τὸ θεῖον φυτόν, ἐξ οὗ φαγόντες ζήσομεν, οὐχὶ δὲ ὡς ὁ Ἀδὰμ τεθνηξόμεθα, Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν, ἀναστήσων εἰκόνα.

Τριώδιον ψαλλόμενον ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Τὴ δευτέρα

Ὡδὴ α' Ἦχος β' Ὁ Εἰρμὸς

«Τῷ τὴν ἄβατον, κυμαινομένην θάλασσαν, θεῖω αὐτοῦ προστάγματι, ἀναξηράναντι, καὶ πεζεῦσαι δι' αὐτῆς, τὸν Ἰσραηλίτην λαὸν καθοδηγήσαντι, Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται».

Ἡ ἀπόρητος, Λόγου Θεοῦ κατάβασις, ὅπερ αὐτὸς θεάνθρωπος, Χριστὸς γινώσκεται, τὸ Θεὸς οὐχ

άρπαγμόν, εἶναι ἠγησάμενος, ἔρχεται δούλου μορφήν, ἀναδεξόμενος, Κόρης ἐξ ἀγνῆς θεόπαιδος.

Διακονῆσαι, Χριστὸς ἐκὼν προέρχεται, οὗ τὴν μορφήν ὁ πλαστουργὸς νὺν ὑποδύεται, τῷ πτωχεύσαντι Ἀδάμ, ὁ πλουτῶν θεότητι, ξένην ἀνάπλασιν, καὶ ἀναγέννησιν, ὡς εὐσπλαγχνος δωρούμενος.

Ὦδὴ η' Ὁ Εἰρμὸς

«Ἐφριξε Παίδων εὐαγῶν, τὸ ὁμόστολον ψυχῆς ἄσπιλον σῶμα, καὶ εἶξε τὸ τραφέν, ἐν ἀπειρῷ ὕλῃ ἀκάματον πύρ, ἀειζώου δὲ ἐκμαρανθείσης φλογός, διαιωνίζων ὕμνος ἀνεμέλπετο, Τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυσοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Ἵμᾶς μου πάντας συγγενεῖς, ἄρτι θήσομαι, εἰ τὰς ἐμᾶς ἐντολὰς τηρήσετε, φησὶν ὁ Χριστος ἀνθρώποις, ἐκ μήτρας Ἀγνῆς, προερχόμενος, οἷς τὴν εἰρήνην διδούς, τὰ ταπεινὰ φρονεῖν νὺν ὑποτίθεται, καὶ Κύριον γινώσκων τοῦτον καὶ ψάλλειν, Σὲ ὑπερυσοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τάξεως ἔμπαλιν ἐν σοί, σαρκικῆς ἐστὶν ὁ τόκος Λόγε Θεοῦ, οὐχ αἷμα γὰρ καὶ σὰρξ, σὴν Ἁγίαν σάρκα συνίστησιν, ἀλλὰ Πνεύματος Ἁγίου παρουσία, καὶ τοῦ Ἵψίστου θεία ἐπισκίασις, καὶ Κύριον γινώσκοντές σε ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυσοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὦδὴ θ' Ὁ Εἰρμὸς

«Ἐμεγάλυνας Χριστέ, τὴν τεκούσάν σε Θεοτόκον, ἀφ' ἧς ὁ Πλάστης ἡμῶν, ὁμοιοπαθὲς ἡμῖν περιέθου σῶμα, τὸ τῶν ἡμετέρων λυτήριον ἀμπλακημάτωνταύτην μακαρίζοντες, πᾶσαι γενεαὶ σὲ μεγαλύνομεν».

Ῥύπον πάντα ἐμ παθῆ, ἀπωσάμενοι ἐπαξίως, τῆς παρουσίας Χριστοῦ, γνώμην ἀναλάβωμεν ἔμφρονα, καὶ γὰρ ἀρρυπάρως προέρχεται σάρκα φορέσαι, καὶ πᾶσι δωρήσασθαι, θείαν διὰ Πνεύματος ἀνάπλασιν.

Ἀφορῶντες εἰς Χριστόν, ταπεινούμενον ὑψωθῶμεν, ἐκ χαμαιζήλων παθῶν, ζήλω δὲ καλῷ μὴ φρονεῖν ὑψηλά, πίστει παιδευθέντες, ἐν πνεύματι ταπεινωθῶμεν, ὅπως τὸν τικτόμενον, ἐν ὑποποιοῖς ἔργοις ὑψώσωμεν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν

Κάθισμα Ἰηχος α'

Τὸν τάφον σου Σωτήρ

Ὁ κλῖνας οὐρανοῦς, καὶ Παρθένω οἰκίσας, προέρχεται σαρκί, Βηθλεεμ ἐν Σηλαιῷ, τεχθῆναι καθὼς γέγραπται, ὄραθήναι τε νήπιος, ὁ τὰ νήπια, ζωογονῶν ἐν τῇ μήτρα τούτῳ χαίροντες, νὺν ὑπαντήσωμεν πάντες, καρδίας εὐθύτητι.

Δόξα... Καὶ νὺν... τὸ αὐτὸ

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

Κάθισμα ὅμοιον

Ἀγάλλου ἢ Σιών Βηθλεεμ εὐτρεπίζου, ὁ πάντων συνοχεύς, τὸν Ἀστέρα προπέμψας, μηνύει τὴν ἄμετρον, ἑαυτοῦ συγκατάβασιν, ὃν γὰρ τρέμουσι, τῶν οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις, ὄντως τίκτεται, ἐκ τῆς Παρθένου ἀτρέπτως, ὁ μόνος Φιλάνθρωπος.

Δόξα... Καὶ νὺν... τὸ αὐτὸ

Ὁ Ν, καὶ οἱ Κανόνες

Κανὼν ὁ Προεόρτιος οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Ἰάδει ταῦτα προεόρτια. ὁ Ἰωσήφ.

Ὡδή α' Ἑῆχος α' ὁ Εἰρμὸς

«Ὡδὴν ἐπινίκιον, ἄσωμεν πάντες, Θεῶ τῷ ποιήσαντι, θαυμαστὰ τέρατα, βραχίονι ὑψηλῷ, καὶ σώσαντι τὸν Ἰσραήλ, ὅτι δεδόξασται».

Ἀρξώμεθα σήμερον, προεορτάζειν, Χριστοῦ τὰ Γενέθλια, τοῦ τεχθέντος σώματι, ἐκ τῆς Παρθένου Μητρός, ἐν τῷ Σηλαιῷ Βηθλεέμ, δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν.

Δεσμῶν ἀπολύων με, τῆς ἁμαρτίας, σπαργάνοις εἰλίσσεται, καὶ ἐν φάτνῃ τίθεται, βρέφος ὀρώμενος, ὁ προαιώνιος Θεός, Δόξα τῷ κράτει αὐτοῦ.

Ἐδὲμ διανοίγεται, σοῦ τικτομένου, ἐκ Κόρης θεόπαιδος, ἐν τῇ πόλει Δέσποτα, τῇ Βηθλεέμ ἐν σαρκί, Ὑμνολογοῦμεν τὴν φρικτὴν οἰκονομίαν σου.

Ἴδου νὺν πεπλήρωται, τοῦ Ἡσαίου, ἡ πρόρρησις Πάναγνε, τοῦ τεκεῖν τὸν ἄχρονον, ἐν Σηλαιῷ γὰρ Υἱόν, ἐλήλυθας, πᾶσα ἡ γῆ διὸ εὐφραίνεται.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου, ποίημα Ἀνδρέου Κρήτης.

Ἑῆχος καὶ Εἰρμὸς ὁ αὐτὸς

Φαιδρῶς ἐορτάζοντες, εὐωχηθῶμεν, ὁ Μάρτυς Ἰγνάτιος, Ἱερῶς προτρέπεται, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ, ἐπὶ τὴν ἄθλησιν αὐτοῦ, τὴν πολυῦμνητον.

Τὴν ἔνδοξον μνήμην σου, πάντες τιμῶμεν, παμμάκαρ Ἰγνάτιε, καὶ ψαλμοῖς γεραίρομεν, τὸν στεφανώσαντα, τὴν πάνσεπτὸν σου κορυφήν, θεομακάριστε.

Φωστὴρ διαυγέστατος, τῆς Ἐκκλησίας, ὑπάρχων Ἰγνάτιε, καταλάμπεις ἅπαντα, τῆς γῆς τὰ πέρατα, καὶ τὴν Ἑσπέραν δαδουχεῖς, ἐκ τῆς Ἐφῶς ἐλθῶν.

Τοῦ Παύλου μιμούμενος, τοὺς κατὰ τόπον, κινδύνους Ἰγνάτιε, καὶ ὑπάρχων δέσμιος, οὐ κατενάρκησας, στηρίζων γράμμασι πυκνοῖς, τὰς Ἐκκλησίας Χριστοῦ.

Δόξα...

Τριάς Ὑπερούσιε, μία θεότης, Μονὰς Τρισυπόστατε, τοὺς πιστῶς βοώντάς σοι Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, εἰ Δημιουργέ, σῶσον ἐλέησον.

Καὶ νὺν... Θεοτοκίον

Ἐδὲμ εὐτρεπίσθητι, ἡ Ἐφραθὰ γάρ, τῷ Κτίστη ἠτοιμάσται, γεννηθῆναι μέλλοντι, ἐκ τῆς Παρθένου Μητρός, ἐν τῷ Σηλαιῷ Βηθλεέμ, δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν.

Προεόρτιος

Ὡδή γ' Ὁ Εἰρμὸς

«Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν, οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη, εἰς κεφαλὴν γωνίας, αὐτὸς ἐστὶν ἡ πέτρα, ἐν ἣ ἐστερέωσε Χριστός, τὴν Ἐκκλησίαν αὐτοῦ, ἦν ἐξ Ἐθνῶν ἐξηγοράσατο».

Ταύτην τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκωσιν, γνοὺς ὁ Ἡσαίας, Πνεύματι Ἁγίῳ, ἐμφανῶς προλέγει, Παιδίον ἐκ Παρθένου, γεννᾶται ὁ Κύριος, εἰς ἀναγέννησιν ἡμῶν, οὗ ἡ ἀρχὴ ἐπὶ τοῦ ὄμου αὐτοῦ.

Ἄστρον ἤδη ἀνατέταλκεν, ἐκ φυλῆς, Ἰούδα, ὅπερ ἐπιγνόντες, Βασιλεῖς κινήσεις, ἀνατολῶν ποιοῦνται, καὶ φθᾶσαι ἐπείγονται, ὅπως θεάσωνται Χριστόν, ἐν Βηθλεέμ σαρκὶ τικτόμενον.

Ὑμνον πᾶσα προεόρτιον, προσαδέτω κτίσις, τῷ πρὸ ἑωσφόρου, ἐκ Πατρὸς γεννηθέντι, καὶ νὺν ἐκ τῆς Παρθένου, ἀρρήτως ἐκλάμποντι, καὶ τικτομένῳ σαρκικῶς, ἐν Βηθλεέμ δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν.

Τοῦ Ἁγίου

Ὁ αὐτὸς

Τύπος Ἱεράς ἀθλήσεως, ἀνεδείχθης Μάκαρ, στήλη καρτερίας, καὶ κανων ἀνδρείας, καὶ στῦλος Ἐκκλησίας, καὶ Πίστεως ἔρεισμα, καὶ ἀρετῆς ὑπογραμμός, ἄθλοις σεπτοῖς, στεφανωθείς ἐν Χριστῷ.

Ὅντως φερωνύμως κέκλησαι, Θεοφόρος Πάτερ, νήπιος γὰρ ἔτι, κομιδὴ ὑπάρχων, εἰς χεῖρας τοῦ Κυρίου, φερόμενος ἴστασο, ἀναφωνοῦντος πρὸς ἡμᾶς, Γίνεσθέ μοι ὡς τὸ παιδίον τοῦτο.

Ποῖος τόπος οὐχ ἡγίασται, τοῖς παθῆ μασί σου; ποία παροικία, οὐκ ἐγνώσθης Μάρτυς; ἢ ποία φυλακὴ σε, σχεδὸν οὐκ ἐδέξατο, δέσμιον Μάρτυρα Χριστοῦ, ζῆλος γὰρ σε θεῖος ἠρέθιζε.

Σῖτος καθαρὸς Θεῷ ἡμῶν, ἀνεβόας πέλων, σπεύδω ἀλεσθῆναι, ὑπὸ θηρῶν ἀγρίων, θλασθήτω τὰ ὀστά μου, βρωθήτω τὰ μέλη μου, καὶ βρώμα γένωμαι θηρῶν, ἵνα Χριστῷ, καθαρὸς ἄρτος ὀφθῶ.

Ξένον Μαρτυρίου στάδιον, ἱερῶς ἀνύσας, ξένην παρὰ πάντας, τοὺς προηθληκότας, ἀνδρείαν ἐπεδείξω, τῷ πόθῳ πυρούμενος, τοῦ ἀνενδότου ἔραστοῦ, ὃς τις ὡς πύρ, τὴν σὴν ἀνήπτε ψυχῆν.

Ζέων εἰς ἀεὶ τῷ πνεύματι, ὁ Ἱερομάρτυς, ἔκραζε σὺν πόθῳ, ἐν μέσῳ τῶν κινδύνων, Χριστὸν διώκω χαίρων, Χριστῷ συνεσταύρωμαι, ζῶ δὲ οὐκ ἔτι μὲν ἐγώ, ζῆ δὲ φησίν, ἐν ἐμοὶ μόνος Χριστός.

Δόξα...

Μίαν προσκυνῶ θεότητα, ὡς ἀρχὴν καὶ τέλος, πάντων τε τῶν ὄντων, καὶ τῶν γενησομένων, Πατέρα ἀγέννητον, Υἱὸν ἀχρόνως γεννητόν, Πνεῦμα εὐθές, ἐκπορευτὸν ἐκ Πατρός.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Δεῦρο Ἥσαϊα βόησον, Ἰδοὺ ἡ Παρθένος, ἔχει ἐν κοιλίᾳ, τὸν Λυτρωτὴν τοῦ Κόσμου, καὶ τίκει ἐν Σηλαίῳ, καὶ ἔσται τὸ ὄνομα, τοῦ τικτομένου Ἰησοῦ, Θεὸς μεθ ἡμῶν, Ἐμμανουὴλ Σαβαώθ.

Κοντάκιον Προεόρτιον Ἦχος γ'

Ἡ Παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν Σηλαίῳ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως, Χόρευε ἡ οἰκουμένη ἀκουτισθεῖσα, δόξασον μετὰ Ἀγγέλων καὶ τῶν Ποιμένων, βουληθέντα ἐποφθῆναι, Παιδίον νέον, τὸν πρὸ αἰῶνων Θεόν.

Ὁ Οἶκος

Ἱεραὶ Προφητῶν ῥήσεις, τὸ πέρας δέχονται Παρθένος ἰδοῦ, τικτεῖ Θεὸν ἐν σαρκί, Βηθλεεμ ἐν πόλει ἔνδον τοῦ Σηλαίου, ἢ κτίσις πᾶσα καταπλουτίσθητι, ἀγάλλου καὶ χόρευε, μετὰ δούλων συναναστρέφεσθαι, πάντων ὁ Δεσπότης παραγένονε, τῆς δεσποτείας τοῦ ἀλλοτρίου ἀπολυτρούμενος ἡμᾶς, καθυπαχθέντας τῇ φθορᾷ, καὶ ὀρᾶται ὡς βρέφος σπαργανούμενον ἐν φάτνῃ, Παιδίον νέον, ὁ πρὸ αἰῶνων Θεός.

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου Ἦχος πλ. δ'

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Ἐξ Ἐφῶς ἐκλάμψας ὥσπερ ἀστήρ, καὶ ἀκτίσι τῶν λόγων λαμπαδουχῶν, τὸν κόσμον ἐφώτισας, καὶ τὸ σκότος ἐμείωσας, καὶ ὡς ὁ Παῦλος τὸν δρόμῳ, γενναίως διήνυσας, ὑπομείνας κινδύνους, ἐν Ἐθνεσί τε καὶ πόλεσιν, ὅθεν καὶ ὡς σῖτος, τῶν θηρῶν τοῖς ὀδοῦσιν, ἠλέσθης γενόμενος, προσφορὰ τῷ Κυρίῳ σου, Θεοφόρε Ἰγνάτιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα... τοῦ αὐτοῦ

Ἦχος γ' Τὴν ὠραιότητα

Χειροθετούμενος, ὑπὸ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἐγκατελάμπρυνας, τὴν ἱεράν σου στολήν, καὶ μαρτυρίου ἀληθῶς, ἐπέτυχες Θεοφόρε, θήρας γὰρ ἠρέθισας, ἐκ τοῦ κόσμου χωρίσαι σε, Παῦλον ἐκμιμούμενος, τὸν θεσπέσιον ἔνδοξε, διὸ καὶ ἐν τῇ Ῥώμῃ ἐπλήρωσας, Πάτερ ἀξίως τὸ Μαρτύριον.

Καὶ νῦν... Προεόρτιον, ὁμοιον

Χαρὰς πεπλήρωνται, πάντα τὰ πέρατα, ἡ Θεοτόκος γὰρ, γεννᾶν ἐπείγεται, τὸν Βασιλέα τοῦ παντός, ὃ θαύματος ἀνερμηνεύτου! ἄρχεται ὁ ἄναρχος, καὶ σαρκοῦται ὁ ἄσαρκος, Σηλαίον εἰσδέχεται, τὸν συνέχοντα ἅπαντα, Ἡ Βηθλεεμ ἀγάλλου καὶ χόρευε, ἢ κτίσις ἡμέραν προεόρτιον.

Προεόρτιος

Ὦδὴ δ' Ὁ Εἰρμὸς

«Ἐν Πνεύματι προβλέπων, Προφήτα Ἀββακούμ, τὴν τοῦ Λόγου σάρκωσιν, ἐκήρυττες βοῶν, Ἐν τῷ ἐγγίξειν τὰ ἔτη ἐπιγνωσθήση, ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν ἀναδειχθήση, Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε».

Τὰ ὄρη οἱ βουνοὶ τε, καὶ ξύλα τοῦ δρυμοῦ, ποταμοὶ καὶ θάλασσαι, καὶ ἅπαντα πνοή, ἐν εὐφροσύνῃ σκιρτήσατε, νὺν ἐγγίξει, ἡ σωτηρία Ἰησοῦς ἐκ τῆς Παρθένου, πόλει Βηθλεεμ ἀποτίκτεσθαι.

Ἀνάλαβε Προφήτα, ψαλτήριον Δαυὶδ, καὶ μελώδει Πνεύματι, Ἁγίω ἐμφανῶς, ἐκ τῆς Παρθένου γεγέννηται ἀσυγχύτως, ὁ πρὸ ἑωσφόρου, ἐκ γαστροῦ Πατρὸς ἐκλάμψας, Κύριος τῆς δόξης Χριστὸς ὁ Θεός.

Πῶς δέξεταιί σε Λόγε, τικτόμενον σαρκί, Σπήλαιον σμικρότατον, καὶ λίαν εὐτελεές; πῶς εἰληθήση σπαργάνοις ὁ περιβάλλον, πόλον νεφέλαις; πῶς ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων, ἐπανακλιθήση ὡς νήπιον.

Τοῦ Ἁγίου

Ὁ αὐτὸς

Ἐφαίδρυνας τὴ αἶγλη, τῶν ἄθλων σου τὴν γῆν, Ἰερὲ Ἰγνάτιε, δεσμώτης ἀπαχθείς, διαδραμῶν γὰρ ὡς ἥλιος ταῖς ἀκτίσι, τοῦ μαρτυρίου τὴν Ἐσπέραν ἐξ Ἐφάσ, πᾶσαν δαδουχῶν κατεφώτισας.

Ὡς Παῦλος δεδεμένος, θηρίοις λογικοῖς, ἐπὶ Ῥώμην ἔτρεχες, Ἰγνάτιε σοφέ, ἀλλ' οὐκ ἐπαύσω καὶ δέσμιος ὢν στηρίζων, τὰς Ἐκκλησίας ἐπιστέλλων κατὰ πόλιν, πᾶσι τοῖς Χριστοῦ Ἱεράρχαις θαρρεῖν.

Θηρίων μοὶ γενέσθω, τὰ στόματα σφαγή, καὶ γαστέρες μνήματα, ἐβόας Ἀθλητά, μηδεὶς ὀχλείτω, μηδεὶς μου θρύψει τὸν τόνον, ἔγω γὰρ σπεύδω ἀλεσθῆναι ὡσπερ σῖτος, καὶ ἄρτος εὐρεθῆναι Θεοῦ καθαρός.

Χριστοῦ σπεύδω γενέσθαι, Χριστοῦ μόνου ἐρῶ, ὄλος γὰρ Χριστοῦ εἰμι, ἐβόας Ἀθλητά, αὐτὸν διώκω, αὐτὸν ἐπείγομαι φθᾶσαι, καὶ διὰ τοῦτο πῦρ καὶ ξίφος καὶ θηρία, πάντα καρτερῶ, ἵνα τύχω αὐτοῦ.

Διήνυσας τὸ σκάμμα, ζεούση τὴ ψυχὴ Μάρτυς καρτερόψυχε, τῷ ἔρωτι τρωθείς, τοῦ ἔραστοῦ σου, Χριστὸς γὰρ ἦν σοὶ ὁ ἔρωσ, ὃν ἀναπνέων καὶ διώκων ἐκαρτέρεις, πάντων τῶν δεινῶν τὰ ἐπίπονα.

Δόξα...

Τριάδα ἐν Μονάδι, δοξάσωμεν πιστοὶ, ἀσιγήτοις στόμασι, βοῶντες πρὸς αὐτήν, Ἡ ἐν Μονάδι Τριάς Ἁγία προσκυνουμένη, καὶ ἐν Τριάδι ὑμνουμένη ἀσυγχύτως, δόξα σοὶ Τριάς ὁμοούσιος.

Καὶ νὺν... Θεοτοκίον

Σπηλαίω ὑπογαίω, τεχθῆναι δι' ἡμᾶς, Θεὸς ὢν ἠξίωσας, πτωχεύσας Ἀγαθέ, τὴν ἡμετέραν πτωχείαν δι' εὐσπλαγχνίαν, καὶ ἐκ Παρθένου προελθῶν σεσαρκωμένος, μεῖνας εἰς Υἱὸς ἐκ Πατρὸς καὶ Μητρός.

Προεόρτιος

Ὦδὴ ε' Ὁ Εἰρμὸς

«Τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ, ἄλλον γὰρ ἐκτός σου, Θεὸν οὐ γινώσκομεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν, ὅτι Θεὸς ζώντων, καὶ τῶν νεκρῶν ὑπάρχεις».

Ῥανάτωσαν γηθόμενοι, νεφέλαι γλυκασμόν, ἤδη γὰρ ἐγγίξει ὁ Κύριος, ἀποτεχθῆναι ὡσπερ νήπιον, ἐκ τῆς Ἀγνῆς Παρθένου, ἐν εὐτελεῖ Σπηλαίω.

Οἱ θεῖοι νὺν σκιρτήσατε, Προφήται τοῦ Θεοῦ, ἦκει γὰρ Χριστὸς ἡ ἀλήθεια, ἀποκληρῶσαι τὰ κηρύγματα, ὑμῶν τῆς θείας γλώσσης, τικτόμενος ὡς βρέφος.

Ἐδὲμ πάλαι κλεισθείσά μοί, ἀνοίχθητι λοιπόν, βλέπουσα Χριστόν, σαρκὶ νηπιάσαντα, καὶ ἐν τῇ πόλει ὡς εὐδόκησε, τῆς Βηθλεεμ ἐκ Κόρης, τικτόμενον Παρθένου.

Τοῦ Ἁγίου

Ὁ αὐτὸς

Τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπε, σοφὸς Ἀρχιερεὺς, ὅσιος, πιστὸς, ἀμίαντος, ἄκακος, βοῶν ὁ Παῦλος προὔπεγραψε, τὴν Ἱερὰν εἰκόνα, τῶν Ἱερῶν σου τρόπων.

Κανόνα ἀπαράτρωτον, καὶ τύπον εὐσεβῆ, ἔχοντες τὴν σὴν τοῦ βίου ἀκρόπολιν, πρὸς ταύτην Πάτερ ἀναγόμεθα, οἱ τῆς ἀρχαίας δόξης, τυχεῖν ἐπιποθοῦντες.

Τὰ Παύλου κατορθώματα, ζηλώσας εὐσεβῶς, ὅλους τοὺς αὐτοῦ, κινδύνους ὑπέμεινας, Ἱερομάρτυς ἀξιάγαστε, τὸ τῆς Ἑφῆς φέγγος καὶ τῆς Ἑσπέρας ἄστρον.

Δεσμώτης ἀπαγόμενος, παθεῖν Ἀρχιερεῦ, δέσμιος Χριστοῦ, Ἰγνάτιε ἔγραφες, ταῖς Ἐκκλησίαις καὶ ταῖς πόλεσιν, ἐπιστηρίζων πάντας, ἐν τῇ ὁμολογία.

Ὡς στῦλος καὶ ἐδραῖωμα, καὶ πρόβολος ἡμῶν, Μάρτυς καὶ Ποιμὴν, ἀσάλευτον φύλαττε, τῆς Ἐκκλησίας τὴν ὁμόνοιαν, ἐν τῇ ὁμολογία, τῆς Χριστοῦ ἀληθείας.

Δόξα...

Τριάδος τὸ ὁμότιμον, ὕμνῳ καὶ προσκυνῶ, μίαν προσφυῶς, δοξάζων θεότητα, τρισὶ Προσώποις ἀδιαίρετον, καὶ ἐν μιᾷ οὐσίᾳ, ἀεὶ γνωριζομένην.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Θεὸς ἀνθρώποις ὅμοιος, γενόμενος ἐκ σοῦ, βρέφος δι' ἡμᾶς, γεννᾶται Θεόνυμφε, καὶ μένει ὅλως ἀναλλοίωτος, καὶ ἐν σαρκὶ ὁρᾶται, Θεὸς ἐνανθρωπήσας.

Ὡδὴ ς' Ὁ Εἰρμὸς

«Τὸν Προφήτην Ἰωάν, ἐκμιμούμενος βοῶ, Τὴν ζωὴν μου ἀγαθέ, ἐλευθέρωσον φθοράς, καὶ σώσόν με, Σωτὴρ τοῦ Κόσμου, κράζοντα, Δόξα σοί».

Οὐρανὸς ἐπὶ τῆς γῆς, τὸν οὐράνιον δηλοῖ, Βασιλέα δι' ἡμᾶς, δι' ἀστέρος φαεινοῦ, τικτόμενον, τοῖς Ἀστρολόγοις, νῦν ἐν τῇ πόλει Δαυίδ.

Ῥητορεύει καὶ βοᾷ, ὁ Προφήτης ἐμφανῶς, Οἶκος σὺ τοῦ Ἐφραθά, Βηθλεέμ ἐν ἣ Θεός, ὀφθήσεται, ἐκ τῆς Παρθένου, σκίρτα καὶ χόρευε.

Ἐν Σηλαιῶ Βηθλεέμ, Κόρη τίκτει ἐμφανῶς, τὸν Θεὸν τὸν τοῦ παντός, Ποιητὴν καὶ ὡς βροτόν, εἰλήσασα, σπαργάνοις φάτνη, ἐπανακλίνει αὐτόν.

Τοῦ Ἁγίου

Ὁ αὐτὸς

Ὡς τὸν ὄντως ἐραστήν, ἀγαπήσας ἀκλινῶς, καὶ τὸ πῦρ τὸ πρὸς αὐτόν, ἀναφλέξας νοερῶς, Ἰγνάτιε, τὸ ὕδωρ ἔσχες, ἐν σοὶ τὸ ζῶν καὶ λαλοῦν.

Εἰ καὶ ἔπιες Χριστοῦ, τὸ ποτήριον καινόν, ἀλλ' ἐνέμεινας διψῶν, τὸ θανεῖν ὑπὲρ τὸ ζῆν, καὶ ἔκραζες, Οὐδὲν μοὶ ταῦτα, πρὸς τὸ τυχεῖν μὲ τοῦ ζῆν.

Τὸ μαρτύριον τῆς σῆς, συνειδήσεως πληρῶν, οὐκ ἐνάρκησας ὀρῶν, τῶν θηρίων τὰς ὀρμᾶς, οὐκ ἔπηξας, ὡς σῖτος μέλλων, μύλαις ἀλήθεσθαι.

Ὑπερζέων Ἀθλητά, τὴ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ, πρὸς τὸ πῦρ τῶν πειρασμῶν, ὡς εἰς δρόσον πρωϊνήν, ἀνέτρεχες, ἐκεῖνο φθᾶσαι, τὸ ὄντως, Ὅν ἐραστόν.

Τοὺς μακροὺς σου πειρασμούς, καὶ τὰ ἄλυτα δεσμά, τοὺς ἐν Ῥώμῃ σπαραγμούς, καὶ τὸ πῦρ τῶν

διωκτῶν, οὐδὲν ἡγοῦ, Ἱερομάρτυς, διὰ τὸν σὸν ἐραστήν.

Δόξα...

Ὑπερούσιε Τριάς, ὑπεράγαθε Μονάς, ὁ Πατὴρ καὶ ὁ Υἱός, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ εὐθές, ἐλέησον, τοὺς προσκυνοῦντας, τὸ θεῖον κράτος σου.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Εὐτρεπίζου Βηθλεέμ, ἐτοιμάζου Ἐφραθά, ὁ Ἀμήτωρ ἐκ Πατρός, καὶ Ἀπάτωρ ἐκ Μητρός, βαστάζεται, κυοφορεῖται, τίκτεται σῶζων ἡμᾶς.

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου

Ἦχος γ' Ἡ Παρθένος σήμερον

Τῶν λαμπρῶν ἀγώνων σου, ἡ φωτοφόρος ἡμέρα, προκηρύττει ἅπασι, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα, τούτου γὰρ διψῶν ἐκ πόθου κατατρυφήσαι, ἔσπευσας ὑπὸ θηρίων ἀναλωθῆναι, διὰ τοῦτο Θεοφόρος, προσηγορεύθης Ἰγνάτιε ἔνδοξε.

Ὁ Οἶκος

Ἀβραάμ μὲν ποτε τὸν υἱὸν ἐθυσίαζε, τὴν σφαγὴν προτυπῶν τοῦ τὰ πάντα κατέχοντος, καὶ νῦν ἐν Σηλαιῷ σπεύδοντος τεχθῆναι, σὺ δὲ θεόφρον, ὅλον προσήγαγες σαυτὸν ὡσπερ σφάγιον, καὶ τῶν θηρίων βρώμα γενόμενος, σῆτος καθαρὸς ὄφθης τῷ Κτίστη σου, ἐν ἀποθήκαις ἐπουρανίαις διαιωνίζων ἀληθῶς, καὶ τοῦ σοῦ ἔρωτος τρυφῶν, δι' ὃν πάντα τὸν κόσμον καταλείψας παμμάκαρ, Θεοφόρος προσηγορεύθης, Ἰγνάτιε ἔνδοξε.

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο ν

Τῆ Κ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου.

Στίχοι

- Λέουσιν, Ἰγνάτιε, δεῖπνον προυτέθης,
- Κοινωνὴ δείπνου μυστικοῦ, θάρσους λέον.
- Εἰκάδι Ἰγνάτιος θάνε γαμφηλῆσι λεόντων.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Φιλογονίου, γενομένου ἀπὸ Δικολόγου Ἐπισκόπου Ἀντιοχείας.

Στίχοι

- Φιλογόνιος ἐντολεὺς λείπει βίον,
- Δραμῶν ἀρίστην ἐντολῶν Θεοῦ τρίβον.

Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Ἰωάννης ὁ καταγόμενος ἐκ τῆς νήσου θάσου καὶ ἐν Κωνσταντινπόλει μαρτυρήσας κατὰ τὸ 1652, ξίφει τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Προεόρτιος

Ὡδὴ ζ' Ὁ Εἰρμὸς

«Τῶν ἐν καμίνῳ Παίδων σου Σωτήρ, οὐχ ἦψατο, οὐδὲ παρηνώχλησε τὸ πύρ, τότε οἰτρεῖς, ὡς ἐξ ἐνὸς στόματος, ὕμνουν καὶ εὐλόγουν λέγοντες, Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν».

Τὴν τοῦ Χριστοῦ ἐν σώματι δηλῶν, ἀνάδειξιν, ὁ Ἱερεμίας ἐκβοᾷ, Ἐπὶ τῆς γῆς σωματωθεῖς ὁ Θεὸς ὄφθη, ἐπιστήμης εὐρέ τε πᾶσαν ὁδόν, γεννηθεῖς ἐν Βηθλεέμ ἐκ Μητρός.

Ἴδου ἐκ ρίζης ράβδος, ἐβλάστησεν, ἄνθος ἀναθάλλουσα Χριστόν, καὶ ἐπ' αὐτῷ νῦν τικτομένῳ ἐν Σηλαιῷ, Πνεῦμα ἀναπαύσεται, συνέσεως καὶ βουλής, καὶ θείας γνώσεως.

Ἀκουτισθῶμεν λόγων ἱερῶν, ὁ Κύριος τίκτεται Παιδίον δι' ἡμᾶς, οὗ ἡ ἀρχὴ ἐπὶ τοῦ ὄμου ἐγενήθη, καὶ καλεῖται Ἄγγελος, βουλῆς μεγάλης Πατρός, ἄρχων εἰρήνης Χριστός.

Τοῦ Ἁγίου

Ὁ αὐτὸς

Οὐκ ἔσχες πῦρ φιλόυλον ἐν σοί, Ἰγνάτιε, ὕδωρ δὲ ζῶν μᾶλλον καὶ λαλοῦν, ὕδωρ καλοῦν, Δεῦρο ταχὺ πρὸς τὸν Πατέρα, ὕδωρ τὸ ἀλλόμενον, τὸ ἐκ ζωῆς εἰς ζωὴν μετοχευεῖον ἡμᾶς.

Οἱ τῶν θηρῶν ὀδόντες μοὶ φησί, γενέσθωσαν, ξίφη καὶ ῥομφαῖαι καὶ σφαγαί, τάφος δὲ μοὶ τὰ τῶν λεόντων σπλάγχνα ἔστω, καὶ τὸ πῦρ νεμέσθω μου, πρὸ τῆς φθορᾶς, τῆς δορᾶς τὸ ἐγκατάλειμμα.

Τὸ ζῆν ἐμοὶ οὐκ ἔστιν ἐραστόν, ἐν σώματι, πνεύματι γὰρ ζῆν ἐπιποθῶ, ἐμοὶ τὸ ζῆν Χριστὸς ὁ θεῖος ἔρωσ, πρὸς αὐτὸν ἐπείγομαι, αὐτὸν φησὶν ἀγαπῶ, αὐτοῦ τυχεῖν προσδοκῶ.

Ἐμοὶ γλυκὺς ὁ θάνατος φησὶν, ἡδέα μοί, πάντα τὰ τῶν πόνων ἀλγεινά, θῆρες τερπνοί, δρόσος τὸ πῦρ ἔστι μοὶ τοῦτο, οὐ τοῦ ζῆν ἀνθέξομαι, διὸ καὶ σπεύδω θανεῖν, ἵνα συζήσω Χριστῶ.

Δόξα...

Τριαδικὴν προσάξωμεν ὠδὴν δοξάζοντες, ἄναρχον Πατέρα καὶ Υἱόν, Πνεῦμα εὐθές, μοναδικὴν μίαν οὐσίαν, ἣν τρισῶς ὑμνήσωμεν, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, κοάζοντες, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ὁ τοῖς Προφήταις πάλαι προρρηθεῖς, ἐγγίξει μοί, βρέφος ἐκ Παρθένου κηθεῖς, Χαίρει Ἀδάμ, καὶ ἡ Προμήτωρ Εὐα, τῶν ὠδίνων λέλυται, καὶ συγχορευεῖ Δαυῖδ, ὁ τῆς Παρθένου πατήρ.

Προεόρτιον

Ὡδὴ ἡ' Ὁ Εἰρμὸς

«Ὅν φρίττουσιν Ἄγγελοι, καὶ πᾶσαι Στρατιαί, ὡς Κτίστην καὶ Κύριον, ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, δοξάσατε Παῖδες, εὐλογεῖτε Λαοί, καὶ ὑπερυσοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Ὁ Κύριος ἔρχεται, ἐν ξένῳ τοκετῶ, σαφῶς εἰς τὰ ἴδια, δεξώμεθα αὐτόν, ὅπως ξενωθέντας Παραδείσου τρυφῆς, πάλιν οἰκειώσῃ, τικτόμενος Σπηλαίῳ.

Ἴδου ἡ ἀνάκλησις, ἡμῶν ἐπιδημεῖ, ἠγήσωμεν ἄσματα, χαρμόσυνα σπουδή, καὶ ἄσωμεν μέλη προεόρτια, τῶ ἐν σμικροτάτῳ, χωρουμένῳ Σπηλαίῳ.

Ὡς ὤμοσε Κύριος, πεπλήρωκεν ἰδοῦ, ἐκ σπέρματος δούς ἡμῖν, Δαυῖδ τὴν ἑαυτοῦ, Μητέρα Παρθένον, ἐξ ἧς βρέφος σαρκί, ἐτέχθη ἐν πόλει, Βηθλεέμ ὑπὲρ λόγον.

Τοῦ Ἁγίου

Ὁ αὐτὸς

Ἵμνείσθω Ἰγνάτιος, ὁ μέγας Ἱερεύς, διττῶς στεφανούμενος, ὡς Μάρτυς καὶ Ποιμὴν, ἀθλήσας γὰρ οὗτος, δι' ἀγάπην Θεοῦ, ἐρῶν τοῦ ἐράσθαι, παθεῖν οὐ παρητεῖτο.

Διψῶν τὸ ποτήριον τοῦ πάθους τοῦ Χριστοῦ, δεσμώτης ἀνέτρεχες, Ἰγνάτιε σοφέ, καὶ φθάσας τὸ σκάμμα, οὐκ ἐπαύσω βοῶν, Διψῶ τοῦ διψᾶσθαι, Χριστῶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῖς δρόμοις τῆς Πίστεως, ὡς ἥλιος τὴν γῆν, γενναίως διέδραμες, ἀπ' ἄκρων οὐρανοῦ, καὶ δύνας ἀδύτως, ἀπὸ γῆς εἰς Χριστόν, τὸ φῶς συναστράπτεις, αὐτῶ τῆς ἀφθαρσίας.

Δεσμοῖς κατεχόμενος, δῶδευσας τὴν γῆν, μυρίσας τοῖς ἄθλοις σου, ἡμᾶς τοὺς ἐν αὐτῇ, καὶ νῦν μετὰ τέλος, ὥσπερ κρίνον ἀγροῦ, καὶ κρίνον πεδίου, ἡμᾶς εὐωδιάζεις.

Δόξα...

Μονὰς οὐσιότητα, ὑμνείσθω ἡ Τριάς, τριάς ὑποστάσεσι, τιμάσθω ἡ Μονάς, ὡς μία τῆ φύσει, τοῖς προσώποις δὲ τρεῖς, οὐ διαιρουμένη, οὐ συναλειφομένη.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τὸ ἄστρον ἀνέτειλε, Χριστὸς ἐν, Ἰακώβ, καὶ Μάγοι συντρέχουσιν, ἐν πόλει Βηθλεέμ, ὑμνήσαι, τιμῆσαι,

προσκυνῆσαι αὐτῷ, τεχθέντι ἐκ μήτρας, Ἀγνῆς τῆς Θεοτόκου.

Προεόρτιος

Ὡδὴ θ' Ὁ Εἰρμὸς

«Τὴν ζωοδόχον Πηγὴν τὴν ἀέναον, τὴν φωτοφόρον Λυχνίαν τῆς χαριτος, τὸν Ναὸν τὸν ἅγιον, τὴν Σκηνὴν τὴν πάγχρυσον, τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς τὴν πλατυτέραν, τὴν Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν».

Σὺν Πατριάρχαις, Δικαίοις τε ἅπασι, καὶ τοῖς Ἁγίοις Προφήταις σκιρτήσωμεν, ἐκ Παρθένου Κύριος, Ἰησοῦς ἡ λύτρωσις, ὁ φωτισμὸς ἡ ζωὴ ἡ σωτηρία, νῦν ἐν τῇ Πόλει, Δαυὶδ ἀποτίκτεται.

Ἦδη τῆς θείας τοῦ Λόγου σαρκώσεως, πᾶσιν ἠνοιχθῆ σαφῶς τὰ προτύλαια, οὐρανοὶ ἀγάλλεσθε, Ἄγγελοι σκιρτήσατε, καὶ εὐφραινέσθω ἡ γῆ σὺν τοῖς ἀνθρώποις, μετὰ Ποιμένων καὶ Μάγων ἐν πνεύματι.

Φέρει Χριστὸν ὥσπερ μύρον ἀκένωτον, τὸ νοητὸν ἡ Παρθένος ἀλάβαστρον, καὶ τοῦτο προέρχεται, ἐν Σπηλαίῳ πνεύματι, ἀποκενῶσαι σαφῶς, ὅπως πληρώσῃ, τῆς εὐωδίας αὐτοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Ἁγίου

Ὁ αὐτὸς

Ὁ Θεοφόρος ἡμᾶς εἰστιάσατο, τοὺς Ἱεροὺς αὐτοῦ ἄθλους προθεῖς ἡμῖν, Δεῦτε φιλομάρτυρες, Ἱερῶς δρεψάμενοι, τὰ μυστικὰ τῶν τερπνῶν ἀσμάτων ἄνθη, τὰς κορυφὰς ἑαυτῶν στεφανώσωμεν.

Τὴν Ἱεράν σου στολὴν ἱερώτατε, ἱερωτέραν εἰργάσω τοῖς ἄθλοις σου, διὸ καὶ τὸν στέφανον, διττῶς κομισάμενος, μετὰ Μαρτύρων ὕμνεῖς καὶ τῶν Ποιμένων, Ἱερομάρτυς Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Σῆτος Θεοῦ καθαρὸς εἰμι ἔλεγε, καὶ δι' ὀδόντων θηρίων ἀλήθομαι, ἵνα ἄρτος γένωμαι, Ἱεροτελούμενος τῷ ἔραστῇ καὶ Θεῷ κεκαθαρμένος, ὃν καὶ ποθῶν, οὐ πτοοῦμαι τὸν θάνατον.

Ὡς ὑπερόπτης τῶν κάτω Ἰγνάτιε, καὶ ὑπηρετῆς τῶν ἄνω μυήσεων, ὡς λατρείαν ἄμωμον, τελῶν καὶ τελούμενος, Ἱεουργεῖς σεαυτὸν τῷ μαρτυρίῳ, πρὸς τε θηρία καὶ πῦρ ἐτοιμαζόμενος.

Σπλάγχνα θηρίων σοὶ τάφος γεγόνασιν, ἔχεις δὲ νῦν τὴν Σιών ἐν, διαίτημα, καὶ ζῆς ἐν καινότητι, ζωηφόρου Πνεύματος, ἐν οὐρανοῖς τῷ Χριστῷ συμβασιλεύων, καὶ ἐν τρυφῶν τῇ αὐτοῦ ὠραιότητι.

Τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ ἐλλαμπόμενος, καὶ ἐν ταῖς ἀνω μοναῖς ἀυλιζόμενος, Ἱερὲ Ἰγνάτιε, τῷ Θεῷ καὶ Κτίστῃ σου, ὑπὲρ τῆς ποιμένης σου ταύτης ἐντυγχάνων, ἀδιαλείπτως μὴ παύση δεόμενος.

Δόξα...

Τὸ ὑπεράρχιον φῶς ἡ ζωὴ ἡμῶν, Πατὴρ Υἱὸς καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τρισὶν ὑποστάσεσι, καὶ μιᾷ, θεότητι, ὑπερουσίως ἀεὶ θεολογεῖσθω, Τριάς ἀπλή συμφυῆς καὶ Ὁμότιμος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Χαῖρε Ἀγνή τοῦ Θεοῦ Πόλις ἔμψυχε, ἐν ἣ Θεοῦ χωρηθῆναι εὐδόκησε, μὴ λιπῶν τὰ ἄνω γάρ, πρὸς σὲ καταβέβηκεν, ὡς ὑετὸς ἐπὶ γῆς Θεογεννήτορ, καὶ ἐν τῇ πόλει Βηθλεὲμ βρέφος τίκτεται.

Ἐξαποστειλᾶριον προεόρτιον

Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς

Ἐτοιμάζου Βηθλεὲμ, Σπήλαιον εὐτρεπίσθητι, ὑπόδεξι καὶ ἡ Φάτνη, τὸν ἀπερίγραπτον Θεόν, σαρκὶ περιγραφόμενον, ἔρχεται γὰρ τεχθῆναι, καθῶσπερ εὐδόκησε.

Τοῦ Ἁγίου

Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν

Σῆτος ὑπάρχω ἔλεγε, τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος, καὶ δεῖ μὲ νῦν ἀλήθεσθαι, δι' ὀδόντων θηρίων, Ἰγνάτιε Θεοφόρε, ὅπως ἄρτος ἡδύς τε, καὶ καθαρὸς ὀφθήσομαι, τῇ Ἁγίᾳ Τριάδι, ἢ παρεστῶς, μνημονεῖσις

πάνσοφε τῶν τελούντων, τὴν φωτοφόρον μνήμην σου, Ἱεράρχα καὶ Μάρτυς.

Ἔτερον Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Ὡς τετρωμένος ἔρωτι, ἀγάπης τοῦ Κυρίου σου, Ὁ ἐμὸς ἔρωσ ἐβόας, Χριστὸς ἐσταύρωται θέλων, διὸ διψῶ τοῦ διψᾶσθαι, καὶ ζῶν ἐρῶ τοῦ ἐράσθαι, οὗ κοινωνὸς γενηθῆναι, ἐπιποθῶ καὶ τοῦ πάθους, καὶ τῆς αὐτοῦ βασιλείας.

Προεόρτιον, ὅμοιον

Πιστοὶ τὰ προεόρτια, τῶν Γενεθλίων ἄσματα, νὺν προηγήσωμεν πίστει, ἔρχεται ἡκεῖ γὰρ Χριστὸς, ἐν Βηθλεὲμ τοῦ τεχθῆναι, ὡς βροτὸς ἐκ Παρθένου, καὶ ὄραθῆναι νήπιος, σπαργάνοις ἐνειλημένος, ὁ πρὸ αἰῶνων ὑπάρχων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστῶμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια, κατὰ ἀλφάβητον.

Ποίημα Ῥωμανοῦ τοῦ Μελωδοῦ.

Ἦχος πλ. β' Αὐτόμελον

Αἱ Ἀγγελικαί, προπορεύεσθε Δυνάμεις, οἶεν Βηθλεέμ, ἐτοιμάσατε τὴν Φάτνην, ὁ λόγος γὰρ γεννᾶται, ἡ σοφία προέρχεται, δέχου ἀσπασμὸν ἡ Ἐκκλησία, εἰς τὴν χαρὰν τῆς Θεοτόκου, λαοὶ εἶπωμεν, Εὐλογημένος ὁ ἐλθὼν, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοί. (Δίς)

Ἀνίσχει ὁ Ἀστήρ, Ἰακὼβ ἐν τῷ Σπηλαίῳ Δεῦτε καὶ ἡμεῖς, προεόρτια τελοῦντες, συνδράμωμεν τοῖς Μάγοις, τοῖς Ποιμέσι συνέλθωμεν, ἴδωμεν Θεὸν ἐν τοῖς σπαργάνοις, ἴδωμεν Παρθένον γαλουχοῦσαν, φρικτὸν θέαμα! Ὁ Βασιλεὺς τοῦ, Ἰσραὴλ, Χριστὸς παραγίνεται.

Βουνοὶ γλυκασμόν, σταλαζάτωσαν Ἰδοὺ γάρ, ἡκεῖ ὁ Θεός, ἐκ θαιμὰν Ἔθνη ἠτᾶσθε, Προφήται Πατριάρχαι σκιρτήσατε, ἄνθρωποι χορεύσατε ἐνθέως, ὁ ἰσχυρὸς καὶ μέγας Ἄρχων, Χριστὸς τίκεται, ὁ Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν, ἐν γῆ παραγίνεται.

Γῆθεν ἀνυψῶν, τοὺς βροτοὺς ὁ Πλάστης ἡκεῖ, τὴν βασιλικὴν, καινουργῶν αὐθις εἰκόνα, συγχάρητε τῶν ἄνω, αἱ Δυνάμεις ὑμνήσατε, ἔχθρας τὸ μεσότοιχον ἐλύθη, ἦλθεν ὃ ἀπέκειτο, Θεὸς γάρ, βροτὸς γίνεται, ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, Χριστὸς παραγίνεται.

Δεῦτε οἱ πιστοί, ὑπαντήσωμεν τῷ ἐκ Κτίστη, ἡκοντι εἰς γῆν, Παρθένου ἀνατεῖλαι, ἀγνεῖα λαμπρυνθῶμεν, ἀρεταῖς ἀπαστράψωμεν, τρόμω καὶ χαρὰ ἐτοιμασθῶμεν, Χριστόν ἰδέσθαι βρεφωθέντα, νοὺς ὀμμασιν, ἡμᾶς Θεοῦντα τοὺς βροτούς, ἄκρα ἀγαθότητι.

Δόξα... ὅμοιον

Ἐγγίζει ὁ Χριστὸς, Βηθλεὲμ προετοιμάζου, ἤδη τῶν Ἐθνῶν, τὸ σωτήριον αὐγάζει, Εὐτρέπισον τὴν φάτνην, τοὺς Ποιμένας συνάγαγε, κάλεσον τοὺς Μάγους ἐκ Περσίδος, αἱ Στρατιαὶ τῶν Ἀσωμάτων, Νοῶν κράζουσιν, ὁ Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν, Χριστὸς παραγίνεται.

Καὶ νύν... Ὅμοιον

Ζήλός τε καὶ πῦρ, καταφάγεται σε ἄφρον, πλάνε ἀληθῶς, καὶ τοῦ νόμου συκοφάντα, ἰδοὺ γὰρ ἡ Παρθένος, Ἡσαΐας ὡς ἔφησεν, ἔσχεν ἐν γαστρὶ καὶ ἐπὶ φάτνης, ἀνακλινεῖ τὸν Βασιλέα, διὸ ἅπαντες, οἱ ἐξ Ἰούδα τῆς φυλῆς, δυνάσται ἐκλείψουσιν.

Εἰς τὸν Στίχον

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα Ἦχος δ'

Βηθλεὲμ εὐτρέπιζου, ὕμνησον Πόλις Σιών, ἀγάλλου ἡ ἔρημος, προμνηστευθεῖσα τὴν χαρὰν, ἀστήρ γὰρ προέρχεται, ἐν Βηθλεὲμ μηνύων, μέλλοντα τίκεσθαι Χριστόν, καὶ Σπήλαιον δέχεται, τὸν ἀχώρητον παντί, καὶ Φάτνη ἐτοιμάζεται, ὑποδέξασθαι ζωὴν τὴν αἰώνιον, αὐτῷ πάντες ἄσωμεν καὶ βοήσωμεν, Σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, Ἰησοῦ ὁ Θεός, ὁ σαρκωθεὶς δι' ἡμᾶς.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ θαιμὰν ἦξει καὶ ὁ ἅγιος ἐξ ὄρους κατασκίου δασέος.

Ἀνατολίου

Χριστὸς ὁ ἐρχόμενος, ἐμφανῶς Θεὸς ἡμῶν, ἤξει καὶ οὐ χρονιεῖ, ἐξ ἀπειρογάμου Νύμφης ὀφθήσεται, ἐν Σπηλαίῳ δὲ λοιπὸν προσαναπαύσεται, καὶ Φάτνη τῶν ἀλόγων, ὃν οὐκ ἐχώρει οὐρανός, ὑποδέχου, μέλλοντα σπαργανοῦσθαι ἐν σοί, τὸν τῷ λόγῳ λύσαντα, τῆς ἀλογίας ἡμᾶς, Ἀστὴρ μηνύει, Μάγοι προσκυνοῦσι, Ποιμένες ἀγραυλοῦσι, θαῦμα ὀρῶντες τὸ φρικτόν, καὶ Ἄγγελοι μέλπουσιν, ἐπὶ γῆς Θεώμενοι, τὴν ἀπολύτρωσιν τοῦ γένους ἡμῶν.

Στίχ. Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην κατενόησα τὰ ἔργα σου.

Ἥσαία χόρευε, Λόγον Θεοῦ ὑπόδεξαι, προφήτευσον τῇ Κόρῃ Μαριάμ, Βᾶτον πυρὶ καίεσθαι, καὶ μὴ καταφλέγεσθαι, τὴ αἴγλη τῆς θεότητος, Βηθλεὲμ εὐτρεπίζου, ἄνοιγε πύλην ἢ Ἐδέμ, καὶ Μάγοι πορεύεσθε, ἰδεῖν τὴν σωτηρίαν, ἐν φάτνῃ σπαργανούμενον, ὃν Ἀστὴρ ἐμήνυσεν, ἐπάνω τοῦ Σπηλαίου, ζωοδότην Κύριον, τὸν σώζοντα τὸ γένος ἡμῶν.

Δόξα... Τοῦ Ἁγίου Ἦχος α'
Τοῦ Στουδίτου

Στήλη ἔμψυχος, καὶ ἔμπνους εἰκὼν, ἡ ἐτήσιός σου ἐπέστη ἑορτή, Θεοφόρε Ἰγνάτιε, τὰς μυσταγωγίας σου, καὶ τὰς ἀριστείας σου κηρύττουσα, τὴν ὑπὲρ τῆς Πίστεως μέχρις αἵματος ἀντικατάστασιν, τὴν μακαρίαν ἐκείνην, καὶ ἀοίδιμον φωνήν, τὴν, Ὅτι σίτός εἰμι Θεοῦ λέγουσαν, καὶ δι' ὀδόντων θηρίων ἀλήθομαι, διὸ μιμητὴς τοῦ Χριστοῦ σὺ γεγονῶς, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νύν... Προεόρτιον
Ἦχος πλ. β' Βύζαντος

Σπήλαιον εὐτρεπίζου, ἡ Ἀμνάς γὰρ ἤκει, ἔμβρυον φέρουσα Χριστόν, Φάτνη δὲ ὑπεδέχου, τὸν τῷ λόγῳ λύσαντα, τῆς ἀλόγου πράξεως, ἡμᾶς τοὺς γηγενεῖς, Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, μαρτυρεῖτε θαῦμα τὸ φρικτόν, καὶ Μάγοι ἐκ Περσίδος, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν, τῷ Βασιλεῖ προσάξατε, ὅτι ὤφθη Κύριος ἐκ Παρθένου Μητρός, ὃνπερ καὶ κύψασα, δουλικῶς ἡ Μήτηρ προσεκύνησε, καὶ προσεφθέγγετο τῷ ἐν ἀγκάλαις αὐτῆς, Πῶς ἐνεσπάρης μοί, ἢ πῶς μοὶ ἐνεφύης, ὁ Λυτρωτὴς μου καὶ Θεός;

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.